

[Landbrugsministeren.]

Medlem, som ellers er mig saa venligt stemt, ikke gør mig dette Arbejde let. Det ærede Medlems Udvikling i de senere Aar har været en fortsat Flugt, ikke alene bort fra mit Standpunkt og mine Synspunkter, men ogsaa bort fra det ærede Medlems eget Standpunkt over mod de Konservatives; og det gør jo ikke Sagen eller Arbejdet let for mig. Naar det ærede Medlem siger, at jeg maa sørge for at faa et Resultat ved at mægle mellem Tingene, skal jeg gerne gøre mig de ihærdigste Anstrengelser, for at det kan lykkes; men jeg vil dog bemærke, at hvis det ikke lykkes, maa det være min Pligt, som man altid gør under saadanne Forhold, at søge gennemført en midlertidig Lovgivning efter de ældre Former, som man hidtil har haft. Kan man ikke enes om det nye, om det mere udvidede, om Ændringer, maatte man vel kunne fortsætte efter de samme Regler og Former, som man har fulgt en 10—11 Aar. Det er det, jeg har ment, og jeg har lidt vanskeligt ved at forstaa, at det ærede Medlem, som har saa stor politisk og parlamentarisk Erfaring, ikke vil erkende Rigtigheden af, at dette er en Forpligtelse for samtlige Partier paa Rigsdagen.

I Anledning af min Udtalelse om, at Forslaget, som det foreligger fra min Side, saavel det store Forslag, der blev fremsat her i Efteraaret, som det midlertidige Forslag, der ligger i Folketinget, ogsaa vilde kunne betyde en vis Krisehjælp til enkelte Landbrugere, gjorde det ærede Medlem den Bemærkning, at det kunde dog vel ikke være Meningen, at Staten skulde ofre store Millionbeløb hertil; jeg tror endog, det ærede Medlem gik saa vidt at sige noget om, at den Jord, der saaledes blev købt og ikke kunde blive udstykket med det samme, ikke vilde give samme Udbytte, som hvis den ikke var blevet købt. Det er selvfølgelig ikke Meningen, og jeg forstaaer ikke, det ærede Medlem er saa betænkelig ved, at man gaar ind i en saadan Lovgivning, for det ærede Medlems Parti har jo dog i Folketinget givet sin Tilslutning til, at man gennemførte en lignende Foranstaltning for Sønderjyllands Vedkommende. Administrativt har man jo dér givet Jordlovsudvalget Bemyndigelse til, naar man derved kan hjælpe paa enkelte Landmænds Økonomi,

at købe Jord, selv om man ikke i Øjeblikket ser sig i Stand til at oprette Brug paa denne Jord, idet man har haft den Opfattelse, at det vilde være en Fordel med Hensyn til Saneringen af de økonomiske Forhold rundt om i disse Landsdele, om man foretog noget saadant. Naar det er Tilfældet, naar man fra alle Sider anerkender, at vi administrativt har kunnet gennemføre noget saadant i Sønderjylland — dér har vi jo nemlig en Bevilling paa 10 Mill. Kr. til Køb af Jord, saa dér kan vi gøre det —, kan jeg ikke forstaa, hvorfor det da er saa helt galt at overføre denne samme Ordning til Nord for Kongeaaen; naar det er godt Syd for Kongeaaen, maa det vel ikke være helt daarligt Nord for Kongeaaen. Jeg erkender, at der ikke er saa stor Trang dertil Nord for Kongeaaen som Syd for, men man vil selvfølgelig heller ikke benytte det i samme Omfang. Det er imidlertid udelukket, hvis man ikke gennemfører enten det Lovforslag, jeg har fremsat her i Tinget, eller det Forslag til en midlertidig Lov, som jeg nu har fremsat i Folketinget. Det er det, jeg beklager, idet det forekommer mig, at man fra Venstres Side hverken tager Hensyn til dem, som ønsker at oprette Brug, eller til dem, som gerne vil sælge Jord, og som dog ved et saadant Salg faar et kontant Beløb, hvad der i en vanskelig Tid som denne maaske kan betyde Knald eller Fald for dem. Jeg beklager, at man stiller sig paa det Standpunkt, og jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem saa bagefter kan udtrykke Haab om, at det skal lykkes mig at mægle mellem Tingene. Hans Standpunkt betyder i Virkeligheden et fuldkomment Diktat overfor Flertallet i Folketinget og overfor mig, og tillige overfor Vælgerne, som ved sidste Valg har givet Tilslutning til de Opfattelser, som vi har, og som det ærede Medlem har haft indtil for 2 Aar siden.

Ordføreren (Hauch). Naar mit Parti ikke vil medvirke til Gennemførelse af det Jordlovsforslag, som den højtærede Landbrugsminister har fremsat her i Tinget i Efteraaret, saa ved alle Medlemmer af dette høje Ting udmærket godt, hvad Grunden er. Grunden er den ganske simple, at vi ikke vil være med til at gennemføre Jordlovgivningen under en Form, som begunstiger Statens Overtagelse af det vigtig-